

d) władza orzekająca o zabezpieczeniu.

Pozostałe dwa egzemplarze załącza się do akt sprawy.

§ 10. Z chwilą zajęcia dokonanego w myśl § 5 posiadacz i inne osoby, które zarządzały przedsiębiorstwem, tracą zarząd oraz prawo rozporządzania majątkiem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa.

§ 11. Zarządca jest wyłącznie upoważniony do zarządzania przedsiębiorstwem i do wykonywania wszelkich czynności w ramach prawidłowej gospodarki.

Czynności przekraczające zwykły zarząd mogą być wykonywane tylko za zezwoleniem właściwego Ministra. Dotyczy to w szczególności inwestycji, które przekraczają czynności zachowawcze zwykłego zarządu.

§ 12. Po wprowadzeniu w posiadanie niezależnie od czynności zabezpieczających dokonanych przez r. u. l., zarządca powinien niezwłocznie:

a) zgłosić wniosek do Sądu Okręgowego o ujawnienie zarządcy w rejestrze handlowym,

b) powiadomić o ustanowieniu zarządu dłużników przedsiębiorstwa oraz banki, instytucje, w których złożone są pieniądze, lub inny majątek wchodzący w skład przedsiębiorstwa z zaznaczeniem, iż uiszczenie dokonane do rąk dotychczasowego posiadacza, właściciela przedsiębiorstwa, lub osób przez nich upoważnionych nie umarza tego zobowiązania; powiadomienie to może być dokonane również w formie obwieszczenia w Monitorze Polskim.

§ 13. W przypadku ujawnienia majątku nie objętego opisem, zarządca winien spowodować dodatkowy opis majątku przedsiębiorstwa.

§ 14. Zarządca winien dbać o dobro przedsiębiorstwa i jego zachowanie.

§ 15. Zarządca winien prowadzić prawidłową rachunkowość przewidzianą odpowiednimi przepisami dla przedsiębiorstw tego rodzaju.

§ 16. Koszty ustanowienia i sprawowania zarządu obciążają majątek objęty zarządem.

Wysokość wynagrodzenia zarządcy oznaczy właściwy Minister.

W przypadkach, gdy zarządcą jest osoba prawna, wynagrodzenie za sprawowanie zarządu wypłacane będzie osobie prawnej.

§ 17. Nadzór nad czynnościami zarządcy należy do właściwego Ministra.

§ 18. Zarządcy winni władzom nadzorującym przysyłać bilanse i sprawozdania w terminach przez te władze wskazanych, a po ustaniu zarządu — złożyć sprawozdanie z całego okresu jego sprawowania.

§ 19. W przypadku uchylecia orzeczenia o zabezpieczeniu przypadku mienia właściwy Minister odwoła zarządcę, który przy udziale egzekutora r. u. l. wyda właścicielowi protokół o całym majątku przedsiębiorstwa.

§ 20. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

w/z P. Jaroszewicz Gen. Bryg.
Wiceminister

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w/z Z. Kliszko

Podsekretarz Stanu

MINISTER GÓRNICICTWA I ENERGETYKI R. Nieszporek

KIEROWNIK MINISTERSTWA

PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

w/z R. Fidelski

Podsekretarz Stanu

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

E. Stawiński

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

w/z J. Domański

Podsekretarz Stanu

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki

Podsekretarz Stanu

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO w/z J. Kutin

Podsekretarz Stanu

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dąb-Kociol

MINISTER KULTURY I SZTUKI

S. Dybowski

MINISTER ZDROWIA

w/z B. Kożusznik

Podsekretarz Stanu

MINISTER BUDOWNICTWA

M. Spychalski

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

708.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 lipca 1949 r.

o ustaleniu wysokości zaliczkowej opłaty za pomoc leczniczą dla osób pobierających zaopatrzenia emerytalne lub renty.

Na podstawie art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r.

o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r.

o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz

§ 11 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, z dnia 5 marca 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Komunikacji, Poczty i Telegrafów, Leśnictwa, Administracji Publicznej oraz Ziemi Odzyskanych o pomocy leczniczej dla osób pobierających zaopatrzenia emerytalne lub renty (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 159) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się zaliczkową opłatę miesięczną za każdą osobę (grono rodzinne), pobierającą zaopatrzenie emerytalne lub rentę, na kwotę 400 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

w/z Tadeusz Kochanowicz

Podsekretarz Stanu

709.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 lipca 1949 r.

o terminie wejścia w moc prawa o sądach obywatelskich w gminach wiejskich: Cisów, Górno, Błaszk, i o utworzeniu jednego Sądu Obywatelskiego dla gmin wiejskich: Cisów, Górno i Daleszyce w gminie wiejskiej Daleszyce, oraz jednego Sądu Obywatelskiego dla gminy wiejskiej Błaszk i miejskiej Błaszk w m. Błaszk.

Na podstawie art. 1 § 2, 73 prawa o sądach obywatelskich z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64), zmienionego dekretem z dnia 21 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 153) — zarządzam, w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. Oznacza się dzień 1 sierpnia 1949 r. jako termin, odkąd przepisy tego prawa wejdą w moc w okręgu gmin wiejskich Cisów i Górno, pow. kieleckiego, oraz w okręgu gminy wiejskiej Błaszk, pow. kaliskiego.

§ 2. Tworzy się jeden Sąd Obywatelski w gminie wiejskiej Daleszyce dla gmin wiejskich Cisów, Górno i Daleszyce.

§ 3. Tworzy się jeden Sąd Obywatelski w m. Błaszk dla gminy wiejskiej i miejskiej Błaszk.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w/z T. Rek

Podsekretarz Stanu

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

W. Wolski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

710.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 r.

w sprawie planowania kasowego.

§ 1. Celem właściwego regulowania obiegu pieniądza gotówkowego w gospodarce narodowej wprowadza się planowanie obrotów pieniądzem gotówkowym, zwane w dalszym ciągu planowaniem kasowym.

§ 2. 1. Instytucją kierującą planowaniem kasowym jest Narodowy Bank Polski.

2. Narodowy Bank Polski:

a) sporządza projekt ogólnego planu kasowego

b) wykonuje ogólny plan kasowy

c) sporządza sprawozdania z wykonania ogólnego planu kasowego

d) kontroluje wykonanie planów kasowych.

§ 3. 1. Obowiązkowi planowania kasowego podlegają jednostki wymienione w art. 1 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 294) zwane w dalszym ciągu uczestnikami planowania kasowego.

2. Minister Skarbu może upoważnić Narodowy Bank Polski do zwalniania na określony przeciąg czasu jednostki wymienione w ust. 1 od obowiązku planowania kasowego.

§ 4. 1. Uczestnicy planowania kasowego obowiązani są do sporządzania kwartalnych wniosków kasowych, obejmujących wszystkie obroty gotówkowe i przedkładania ich właściwym bankom (oddziałom) w terminie do dnia 5 miesiąca poprzedzającego planowany kwartał.

2. Przez właściwy bank rozumie się instytucję kredytową, w której uczestnik planowania kasowego posiada rachunek bieżący lub żyrowy.

3. W stosunku do instytucji kredytowych i ich oddziałów właściwym bankiem jest terytorialnie właściwy oddział Narodowego Banku Polskiego.

§ 5. Na podstawie wniosków kasowych uczestników planowania kasowego banki (oddziały) sporządzają wnioski kasowe oddziału banku i przedkładają je właściwym terytorialnie oddziałom Narodowego Banku Polskiego.